

og Rørsukker, og denne Grundtanke hilser jeg med Glæde. Jeg tror, det er nødvendigt, at der kommer et saadant Forbud. Saccharinen har jo ingen lang Historie. Det er kun en Snes Aar tilbage i Tiden, at dette Stof kom frem. Det blev først udbudt her og brugt i Industriens Tjeneste i 1893, i hvilket Aar man første Gang ved Undersøgelse af billigt Øl fandt, at der var tilsat Saccharin. Den Gang var Saccharin meget dyr, idet den kostede 32 Kr. Pundet, men den er vedblivende gaaet ned i Pris, og jo mere Prisen er sunket, des større er Forbruget blevet, des mere er det efter de af Stein givne Oplysninger taget til med Benyttelsen af Saccharin som Søddestof i Øl. Prisen gik ned fra 32 Kr. til i 1895 16 Kr., og nu i dette Øjeblik er en gros Prisen kun 7 Kr. Deri kan jo ligge en meget stor Fare. For de mange Hvidtølsbryggerier, vi have her i Landet — efter de Oplysninger, jeg har, findes der tre hundrede og nogle og fyre —, er det naturligvis under den store Konkurrence fristende at anvende et saa billigt Sødemediel, et Middel, der kan faas til 7 Kr. Pundet og som indeholder lige saa meget Søddestof som 550 Pund Sukker. Saccharin sælges nemlig i Øjeblikket med en Sødekraft af 550. Det er ogsaa paa Grund af denne Fare, at Henvendelser ere fremkomne fra forskellige Sider til den højtærede Justitsminister.

Der nævnes i Motiverne andre Nydelsesmidler end netop Øl, saaledes syltede Frugter, Kager og lignende. Det tror jeg nu ikke har stort paa sig. Efter mit Kendskab til Forholdet vil det være en Umulighed, i alt Fald med nogen Fordel, at anvende Saccharin som Hjælpe- eller Sødningmiddel ved Fremstillingen af disse Artikler. Derimod have vi en anden ganske betydelig Forbrugsartikel, til hvis Fremstilling der efter de Oplysninger, jeg har, ganske sikkert bruges Saccharin, nemlig de saakaldte mousserende Limonader, der fremstilles i Sodavandsfabrikkerne og anvendes meget, navnlig af Afholdsfolk. Til Fremstilling af denne Artikel kan der bruges og bruges maaske allerede Saccharin i Stedet for Sukker, og det vil ikke være uden Fare, at det sker. Saccharinet er jo langt, langt billigere, og i den store Konkurrence, som finder Sted ogsaa paa dette Omraade, kan Anvendelsen af det selvfølgelig være fristende for de næringsdrivende, men efter hvad jeg ved kunne Fabrikkerne dog godt bestaa uden det, thi det gøre de nu, idet de store Fabrikker slet ikke bruge Saccharin som Søde-

middel, men kun Sukker. Sundhedskollegiet, hvortil der er sket Henvendelse, udtaler jo, at det ikke er nogen øjeblikkelig virkende Gift, men at en stærk Anvendelse deraf i længere Tid vel kan have en skadelig Virkning. Navnlig for de store, brede Lag af Befolkningen, som bruge de billigere Ølsorter, vil det kunne medføre en meget stor Fare, hvis ikke et saadant Forbud kommer i Stand. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Sonne: I de Bemærkninger, som ledsage det foreliggende Lovforslag, er dettes Fremkomst paa en udførlig og, som det forekommer mig, fyldestgørende Maade motiveret. I de anførte Bemærkninger udtales det saaledes, at Lovforslagets Fremsettelse er sket, dels af sanitære Hensyn, for at forhindre, at et værdifuldt Næringsmiddel afløses af et som Næringsmiddel betragtet værdiløst Surrogat, altsaa af Hensyn til den forbrugende Befolknings Interesse, dels af Hensyn til den nationale Industris Interesser. Det forekommer mig, at disse Hensyn ere fuldt tilstrækkelige til at begrunde Lovforslagets Fremkomst, og at de bør hjemle det Adgang til at finde den fornødne Tilslutning og Støtte under dets Behandling her paa Tinge. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds. (Tolderlund) karakteriserede dette Lovforslag som en Beskyttelseslov ogsaa for Landbruget. Jeg kan ikke godkende denne Betragtningssaa. Det forekommer mig, at den Omstændighed, at man i det hele taget har kunnet bringe Ordet Landbrugsbeskyttelse i Forbindelse med dette Lovforslag, turde indeholde et umiskendeligt Vidnesbyrd om, at man for overhovedet i dette Land at kunne paavise Landbrugsbeskyttelse er henvist til at skrabe Bunden ganske overordentlig nær. Nej, om en Beskyttelseslov for Landbruget kan der i dette Tilfælde slet ikke være Tale, kun om fair Konkurrence og fair trade. Men i øvrigt skal jeg villig erkende, at jeg som Landbruger kun med Tilfredshed kan hilse en Lovforanstaltning, der tilsigter at gardere Landbrugets gode, værdifulde Produkter, in casu Maltbyg og Sukker, mod en usund og derfor haabløs Konkurrence med mere eller mindre værdiløse Surrogater. Set fra dette Synspunkt forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister ved denne Lejlighed har haft den misundelsesværdige Lod at fremsætte et Lovforslag, der løser den ellers saare van-